

dobândi mântuirea. Dar dacă ne vom ierta nouă înșine greșelile, neînțelegând pe fratele, atunci toate se vor năruî.

Nu demult a venit la mine un tânăr care avusese un conflict cu soția sa. Iar ei au doi copii. Și eu i-am spus: „Smerește-te, și atunci vom scăpa de tragica năruire a familiei. Iar copiii mici vor scăpa de tragica formă a vieții copiilor cărora li s-au despărțit părinții”. Așa și în familia noastră: vom fugi ca de foc, ca de venin de șarpe, de orice umbră a dezbinării. Ne vom zidi viața așa încât cu adevărat să ne mântuim și ca să ne însușim acel dar al lui Dumnezeu pe care-l avem

în libertatea duhului nostru de a ne aduna și a trăi ca o singură familie. Iertați-mă. Vorbesc dintr-o inimă îndurerată și multe zic într-un chip dezlânat. Dar totuși, ascultați-mi cuvântul și veți vedea bune roade în viața voastră. Cuviosul Serafim de Sarov zicea: „Dobândește pacea și mii se vor mântui în jurul tău”. Noi suntem douăzeci și șase de persoane. Așa că, dacă Dumnezeu ne ajută să ne biruim patimile aici, și pentru fiecare se vor mântui o mie – atunci douăzeci și șase de mii de oameni vor ajunge în Rai!

Sursa: **Arhimandritul Sofronie**, *Cuvântări duhovnicești*, vol. 1, Ed. Accent Print, 2013

PROGRAMUL LITURGIC

Marti 23 martie	18:00	Sfântul Maslu
Miercuri 24 martie	18:00	Vecernia și Litia
Joi 25 martie	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Buna Vestire
Sâmbătă 27 martie	08:00	Ceasurile, Sfânta Liturghie și Parastas → <i>Pomenirea morților</i>
	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 28 martie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica a 2-a din Post (a Sf. Grigorie Palama)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

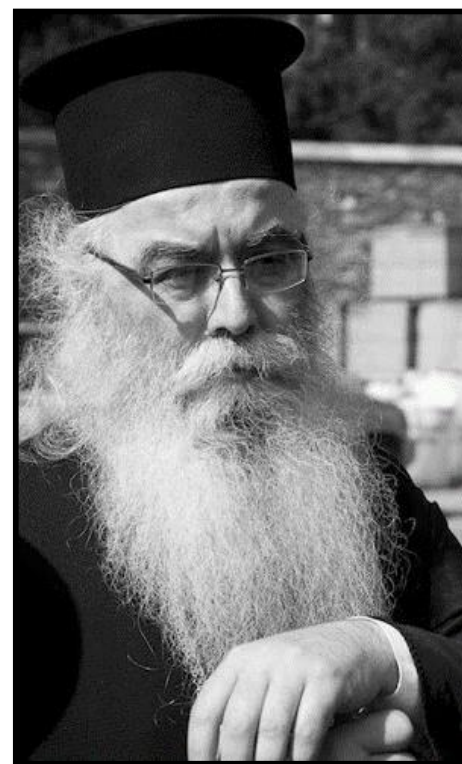

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„De la toată calea cea rea mi-am oprit picioarele mele,
ca să păzesc cuvintele Tale.” – Ps. 118

Nr. 382 / 21 martie 2021

MONAHUL
MOISE AGHIORITUL

1952 – 2014

MĂNĂSTIREA CUTLUMUȘ
SFÂNTUL MUNTE ATHOS

POSTUL MARE FUNȚIONEAZĂ CA UN APARAT FOTOGRAFIC

Multă lume ignoră sau nu dorește să cunoască sensul acestor zile, continuându-și viața monotonă de fiecare zi. Omul se plânge că viața îl obosește, totuși nu face niciun pas spre o schimbare esențială. Dietă severă ține, dar post nu. La psiholog merge, la televizor stă cu orele, dar la duhovnic nu se duce, nici la Biserică. Omul de azi nu vrea să dea și el ceva, vrea doar să primească, fără osteneală și fără nicio jertfă personală. Se teme să se privească pe sine în ochi. Sistematic fuge de sine însuși. Se zbate în golul său lăuntric.

Postul Mare funcționează ca un aparat de radiografiere, ca un aparat fotografic, ca o oglindă. Într-un anume fel, nu-l dorim, tocmai pentru că ne va dezvălui realitatea noastră ascunsă.

Duhul consumului, al traiului ușor, al cugetului nesmerit nu îl lasă pe om să se elibereze de multe lucruri inutile care i-au umplut viața. Postul Mare este un popas în goana obișnuită a vieții și un prilej de transfigurare. Rugăciunea Cuviosului Efrem Sirul, care în toată această perioadă se spune de sute de ori la sfintele slujbe, ne îndeamnă să părăsim duhul trândăviei, al griii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert și să dobândim curăție, gând smerit, răbdare și dragoste. Această rugăciune frumoasă și plină de înțeles se încheie cerând de la Dumnezeu: „dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile și să nu osândesc pe fratele meu”. Să lăsăm, adică, bârfa, judecata celuiilalt, critică aspră care neîncetat ne urmărește și să ne îndreptăm asupra noastră înșine, corectându-ne greșelile.

Postul Mare urmărește să ne întoarcem către propriul sine și contribuie la tămăduirea noastră de bolile duhovnicești care ne întunecă mintea, ne îngreuiază și ne amărăsc viața.

Dacă vom reuși să ajungem la o anume măsură de autocunoaștere și de pocăință, atunci Postul Mare nu va fi pentru noi o perioadă posomorâtă și neroditoare, nu va fi un simplu răstimp plin de îndatoriri morale, ci un prilej de înmuiere a inimii noastre împietrite, care ne va duce la iubire de oameni și de Dumnezeu. Excesul de raționalism

al vremurilor grele pe care le trăim vrea să ne țină departe de tot ce este mistic, isihast, de tot ce este sfântă Taină de negrăit și mai presus de fire. Rezultatele acestei îndepărtări au ieșit la iveală. Pretutindeni stăpânește melancolia și deznădejdea, care pe mulți îi rănește. A venit vremea să recunoaștem în adâncul inimii noastre că ne-am îndepărtat de Dumnezeu, s-a copt vremea pentru o întoarcere la leagănul dragostei răstignite.

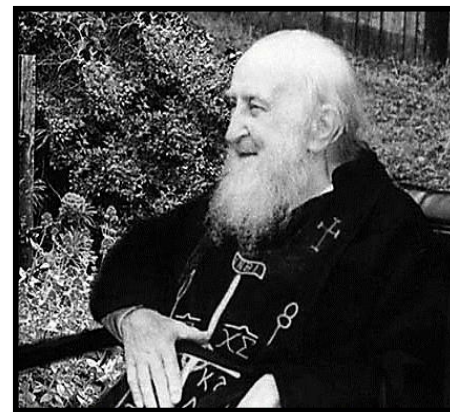
În timpul Postului Mare adesea apar ispite, încercări, scandaluri și căderi. Acestea ne vin ca să ne maturizăm mai mult, ca să ne echilibreze și să ne cumintească. Viața creștinilor – să nu uităm niciodată acest lucru! – este una a Crucii. Fără răstignire nu vine Învierea.

Postul Mare este o frumoasă și bună pregătire, un coridor semi-întunecat care conduce către camera cea plină de lumină. Picioarele pe care umblă Postul Mare sunt rugăciunea și postul. Însă rugăciunea și postul fără smerenie și dragoste nu aduc niciun rod. Postul și rugăciunea țintesc să tempereze egoismul nostru.

Haideți să nu pierdem prilejul pe care ni-l oferă, încă o dată, Postul Mare, de vreme ce, încet-încet, se apropie și încheierea acestuia. În Biserică, problemele noastre își găsesc rezolvare. Iarna cea rece este urmată de primăvară. Triodul este

urmat de Penticostar. Știut este că vremea înnorată niciodată nu este definitivă. După nor, e mai frumoasă vremea însorită. Acum însă, după cum spune un minunat tropar, este „vremea pocăinței și ceasul rugăciunii”.

Sursa: pemptousia.ro

SFÂNTUL SOFRONIE SAHAROV

1896 – 1993

MĂNĂSTIREA SF. IOAN BOTEZĂTORUL
ESSEX, MAREA BRITANIE

FERIȚI-VĂ DE TOT GÂNDUL RĂU

Voi toți cu dragoste m-ați ascultat: încercați să împliniți toate acestea în Postul ce vine. De ce zic „în Postul ce vine”? – Pentru că, într-un chip straniu, împărățește în lume acum o atmosferă încărcată. Și pe buzele credincioșilor și

necredincioșilor tot timpul apare cuvântul „apocalipsă,” „evenimente apocaliptice,” „așteptări apocaliptice”. În ce chip va veni sfârșitul, încă nu știm, dar în anul de față tensiunea este mai mare decât înainte. Să încercăm să facem din acest Post un post al luptei pentru ceea ce v-am rugat eu: pentru unirea care va fi unire după chipul Sfintei Treimi.

Iată ceea ce trebuie noi să trăim. Îndelung aș putea să vă vorbesc despre un fenomen curios: oamenii nu își observă propriile greșeli și judecă pe alții. Așa se pierde unirea. Feriți-vă de orice gând împotriva vreunui frate sau soră, căci fiecare gând pricinuieste o crăpătură în zidurile cetății. Și să știți, nu este defel un lucru mic! Pentru că atunci când gândim ceva rău despre orșicine, și după aceea ieșim din chilia noastră și întâlnim acea persoană, urmările gândului rău încep să lucreze. Și atunci celălalt va răspunde, în virtutea acestui fenomen, în același fel. Și niciodată nu este cu puțință să știi cine a „început” primul. Pentru care ne și rugăm: „Dăruiește-mi a vedea ale mele căderi”. Lipsa acestei viziuni duce la faptul că fiecare om crede că el are dreptate și nu își observă greșelile proprii. Aceasta până și ierarhii o fac, și noi toți. Așa că feriti-vă de tot gândul rău, la voi în chilie, iar atunci zidirea noastră va rămânea în picioare și noi vom